

og Friheden som de, der her i Salen med saa høie Raab stemple dem selv, som om det alene var dem, der holdt paa Grundloven og Friheden (Hør!). Og, naar jeg nu, uagtet disse Betæneligheder, ikke troer at burde stemme imod det kongelige Budskab, skjøndt jeg ikke anseer den Ordning for den ønskeligste, ligesom det ogsaa er mig temmeligt klart, at Ministeriet i en tidligere Tid muligt kunde have gaaet en anden Vej, saa kan, efter min Mening, Ministeriet i den Henseende ikke undskyldes derved, som man saa ofte har hørt udtale her i Salen, at andre Ministerier kan gjøre det bedre; thi dette anseer jeg ikke for noget velberettiget Raisonnement; jeg troer, man i det Mindste maa være saa billig imod sine Modstandere, at man vil indrømme dem, at der er stor Forskjel paa at begynde en Sag paa ny eller forfra, og paa at gjøre gjort Gjerning om igjen (Hør!). Naar jeg nu saaledes efter den nøieste Overveielse troer at burde stemme for Budskabet, da er det ikke, fordi jeg oprindelig har anseet det for det Ønskeligste, eller fordi jeg ikke troer, at Ministeriet i en tidligere Tid kunde have gaaet en anden Vej, og heller ikke er det af Tilid til Ministeriets Personligheder; thi ogsaa i denne Henseende kunde jeg have noget at indvende imod **endeel** af de nuværende Ministre; men jeg troer, at man i denne Sag maa holde alle saadanne personlige Hensyn aldeles udenfor Sagen, naar der er Tale om en for sit Fædreland saa høist vigtig Sag. Jeg stemmer heller ikke saaledes, fordi min tidligere Stilling i denne Sag har været noget mildere imod Ministeriet end visse andre ærede Rigsdagsmænds; thi jeg har i denne Henseende aldeles frie Hænder, og jeg gjør det endnu saameget mindre, fordi jeg derved troer, bedre at kunne undrage mig et Ansvar, thi jeg søger ligesaa vel som Nogen, at der hylles et tungt og stort Ansvar saavel paa dem, der sige Ja, som paa dem, der sige Nei. Men naar jeg nu troer, efter det Standpunkt, hvorpaa Sagen staaer, og hvorfra jeg nu mener, at man bør betragte den, at maatte stemme saaledes, som jeg her ved min Udtalelse har betegnet, da er det nærmest, fordi jeg be-

tragter Sagen saaledes, at jeg nu paa en vis Maade ligesom seer mig indklamret imellem 2 Nødvendigheder, som Ministeriet muligen uden Nødvendighed har skaffet os. Og den Første er, saaledes som det stiller sig for mig, at jeg troer, at Ministeriet er gaaet saa langt frem paa den betraadte Vej, at det vistnok vil være vanskeligt at gjøre gjort Gjerning om igjen, og det Andet er, fordi jeg ikke tør paatage mig Ansvar for de Følger, som nye Underhandlinger muligen kunne medføre, saavel for denne Sag som maaskee ogsaa for vor unge Frihed, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Og naar nu Ministeriet vedbliver at staae imod og tilbagevise ethvert Mæglingsforsøg i denne Henseende, saa maa det ogsaa vide, om det er stærkt nok til at bære den Byrde, som vil blive lagt paa det, saavel med Hensyn til det moralske, juridiske som historiske Ansvar; thi det kan vistnok ikke undgaae Ministeriets Opsætsomhed, at Ansvar et derved kommer til at hvile med dobbelt Vægt paa dets Skuldre, naar det ikke vil gaae ind paa noget som helst Mæglingsforsøg (Hør!). Naar jeg nu saaledes har tilladt mig at udtale disse Grunde, som leder min Afstemning i denne for Fædrelandet saa vigtige Sag, hvilket er en stempel Følge saavel af de mange grundige Forhandlinger, som ere foregaaede her i Salen, som det ogsaa er i fuldkommen Overensstemmelse med min tidligere Udtalelse og Stilling til denne Sag, haaber jeg ogsaa, efter Sagens nuværende Stilling, samvittighedsfuld at kunde handle saaledes, uden derved at komme i Strid med hvad der er til Folkets og mit kjære Fædrelands sande Gavn (Hør!).

Schiern: Der er under denne sidste Behandling fremkommet Saalidet, som staaer i nær og afgjørende Berøring med denne Sag, at jeg kun ikke vil undlade først at gjøre den Bemærkning, at det ikke gaar an, saa stærkt, som man har gjort, at urgere det Kongenavn, som skal bæres af Prinds Christian af Glücksborg, hvis han kaldes til den danske Throne. Hans Stilling, — hvor høi den endog ellers maatte være engang, naar Mandstammen er uddød, — bliver dog da langt snarere, forud-